

Fra: Karoline H. Thomsen [<mailto:KART@DI.DK>]

Sendt: 1. november 2017 08:24

Til: Tina Grønlund <Tina.Gronlund@ft.dk>

Cc: Lene Henningsen <lsh@skm.dk>; Peter Hummelgaard Thomsen <Peter.Hummelgaard@ft.dk>

Emne: L4; Forslag til udformning af bestemmelse om firmabiler

Til:

Folketingets Skatteudvalg

Att.: Udvalgssekretær, Tina Grønlund

Kopi til:

Formand, Peter Hummelgaard Thomsen (S)

Kontorchef, Lene Skov Henningsen

Til brug for Skatteudvalgets videre arbejde med L4 – Forslag til lov om ændring af registreringsafgiftsloven og brændstofforbrugsafgiftsloven mv. ønsker Bilbranchen under DI hermed at fremføre et konkret forslag til ændring / justering af bestemmelserne i L4, § 1, nr. 41 (De foreslåede ændring er fremhævet med rødt):

§ 9 a. For nye køretøjer, som er eller efter deres anvendelse kunne være omfattet af § 3 b, som er omfattet af § 8, stk. 9, eller som anvendes til erhvervmæssig udlejning eller erhvervmæssigt udlån, skal den afgiftspligtige værdi angives som et brugt køretøj efter § 10, når ejerskabet til køretøjet ved salg eller anden overdragelse overgår fra den første registrerede ejer til en tredjepart, dog senest 4 måneder efter tidspunktet for første registrering. Udlån af en virksomheds køretøjer til virksomhedens egne ansatte i forbindelse med arbejdets udførelse anses ikke for erhvervmæssigt udlån, medmindre disse køretøjer anskaffes eller anvendes med henblik på videresalg. **Virksomheders egne køretøjer, som dokumenterbart alene er stillet til rådighed for og anvendes af egne medarbejdere (firmabiler) i forbindelse med udførelse af arbejdet i virksomheden, anses ikke som anskaffet eller anvendt med henblik på videresalg.**

Begrundelse

Bilbranchen i DI må acceptere det politiske flertal for en ordning, hvorefter køretøjer anskaffet af en bilforhandler til brug for demonstration, udlejning og udlån til værksteds kunder, *som udgangspunkt* skal betragtes som anskaffet og anvendt med henblik på videresalg. Bilbranchen har i sit hørings svar forsøgt at redegøre for, at ikke samtlige køretøjer, anskaffet af en bilforhandler, primært er anskaffet med henblik på videresalg, blot fordi biler er den vare, virksomheden i øvrigt har på hylden. Hovedformålet med at stille køretøjer til rådighed for egne medarbejdere er således ikke at sælge disse, men at medarbejderne kan løse de opgaver, der skal udføres i og for virksomheden. Firmabil er desuden et almindeligt ansættelses gode, som anvendes til at fastholde og tiltrække medarbejderkompetencer, hvorfor en urimelig forskelsbehandling på sigt kunne medføre utilsigtet kompetenceflugt fra branchen. Ydermere sker i disse år en større konsolidering i branchen, hvor en række administrative og overordnede funktioner og setups etableres for at kunne drive disse forhandlergrupper/ bilkoncerner. Disse er langt fra det reelle salg arbejde og må derfor også kunne fritages fra genregistrering, når de egenregistreres.

Bilbranchen har derfor med interesse læst det supplerende høringskema, Bilag 16, hvori der åbnes op for, at virksomheders egne biler, som alene anvendes af egne medarbejdere i forbindelse med udførelse af

arbejdet i virksomheden, som *udgangspunkt* ikke omfattes af bestemmelsen om genberegning. Firmabiler bør, som det korrekt videregives i høringsskemaet, ikke skulle anses for anskaffet eller anvendt med henblik på videresalg, blot fordi virksomheden forventer, at firmabilflåden på et uvist tidspunkt i fremtiden vil skulle udskiftes.

Bilbranchen foreslår derfor en mulighed for at fravige udgangspunktet om genberegningspligt i de tilfælde, hvor

- 1) en bilforhandler til eje har købt et køretøj
- 2) som **alene** anvendes af virksomhedens egne medarbejdere
- 3) som efter ligningsloven beskattes heraf.

Derved ligestilles bilforhandlere med øvrige erhvervsvirksomheder for så vidt angår biler indkøbt til eje til brug for virksomhedens medarbejdere i udførelsen af deres erhverv. Bilbranchen er opmærksom på, at det i høringsskemaet nævnes, at salg af sådanne biler med fortjeneste efter kort tid, kan indicere, at hovedformålet helt eller delvist har været båret af andet end medarbejdernes behov for et køretøj. Man kunne for at imødegå dette indføre en pligt at dokumentere at køretøjet er indkøbt som anlægsaktiv og der foretages reel afskrivning på aktivet. Alternativt eller i kombination kan der indføres pligt til genberegning, hvis bilen sælges inden fire måneder eller der efter fire måneder ikke er en medarbejder (som fortsat er ansat), som beskattes af køretøjet.

Det er Bilbranchens opfattelse, at bilforhandlere, på lige fod med erhvervslivets øvrige virksomheder, eksplicit i den nye bestemmelse herom bør have mulighed for at indkøbe køretøjer og stille disse til rådighed for eksempelvis ledende medarbejdere, uden at disse køretøjer – med mindre der er tale om leasingbiler – skal genangive den afgiftspligtige værdi jf. den ovenfor indsatte bestemmelses stk. 1.

Med venlig hilsen

Karoline H. Thomsen
Chefkonsulent
(+45) 3377 3567
(+45) 2949 4413
kart@di.dk
bil.di.dk